

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תוספות שאני

אין הכתנים רשאים לכוף
קשר אצבעותיהם. פיה
שופסוף אין תורה וכו'.
שילתא אמר מפי הצבור:
אין שילת צבור רשאי
להפשיט אתה תרבה
בצבור. פיה אתה דרסת
הביא ספר תורה בזית
אחר שמשתמר לבית
תכנסת ומוציא בגדים
איים סביב התיבה ומוציא
אותה תכנסת ומוציא
ששם ונחלתו ספר תורה
העליון לבית המשתמר
לא תפשיט בגדים מפי
הצבור שם ספר תורה
לעכב עם ספר תורה
אלא מוליך ספר תורה
הנע ומוציא אתריו ואחר
כן בא ופשיט התיבה:

עַד שִׁכְחָה אִמֶּן סוֹף הַחֲבוּר. פִּי־כֶּה שָׁלַח (בְּרִכּוֹת דף מ.) אִין שְׁלַח שְׁלַחוּ מִפִּי הָעוֹנִין וְאִמֶּר רַב הַקֹּדֶשׁ מִפִּי יוֹמֵת מִדְּרֵאֵי אִינוּ אֵלֶּה טוֹעֵה מִיִּדּוֹ לֵאמֹר אֶת־לִשְׁמֹעַ לֹא חָלַל שִׁמְשָׁמַע לֵאמֹר אֶת־לִשְׁמֹעִין דְּהוּ לֹא מִרִּי קֵלִי קוֹלוֹת הָעוֹנִין וְקוֹל הַכֹּהֵנִים מְבַרְכִּים וְלֹא אֶת־מִשְׁמַעִי וְאִי תִּקְשִׁי לְדַבֵּר הַרֵב אִי־כֹל אֵלֶּה יִשְׂאוּ שֵׁם כִּפֵּיהֶם דֵּהֵא אֲמַרְנִין בְּפֶגֶר דְּגִמְיָה (דף כ"א:) בְּחֹרֶה אֲחֵד קוֹרֵא וְאֲחֵד מְתַרְגֵּם וְקָמִי סוֹפֵא דְלִפְתִּי שֵׁם כְּנֻזֵּא אִין קוֹרִין וְטוֹעֵמֵא מְתַרְגֵּם צִירֹשְׁלִי דִּפְרַק אִין עוֹמְדִין מִשְׁמֹס שְׁאִין שֵׁי קוֹלוֹת נִכְסֻין בְּאִחָן אֲחֵד וְאִין אֲמַרְיִם לַעֲלִי לִשְׁנֵים קוֹרֵא הַכֹּהֵנִים אֵלֶּה מֵאִי אִיתִּךְ לָךְ לְיִמְיֹר בְּרִכּוֹת אִי־דִּי דְחִבִּי לְדֹא יִיבֹי דַּעֲמִיִּי וְלִשְׁמַעֲמִי מִרִּי קֵלִי מִגְּלִיָּה מְתַרְגֵּם שְׁאִין שֵׁי אֵלֶּה גְבִי אֲמִן גְּבִי יִיבֹי דַּעֲמִיִּי וְלִשְׁמַעֲמִי מִרִּי קֵלִי מִרְיָן דִּלֵּא דְמֹו מִרִּי קֵלִי וְקוֹרִין דְּכֵר אֲחֵד לְמִי שְׁקוֹרִין שְׁנֵי דְבָרִים כְּגוֹן אֲמִן וְגִי בְּרִכּוֹת דְּכַמֵּן צִפְרֵק רִלְוֹהִי וְדִי (דף כ"ב:) שׁוֹפֵר שֶׁל ר"ה שֶׁל יַעֲלֵ פִּשְׁטוֹ יִסְפִּי מִלּוֹפֶה וְכֵן וְכִי מְחֹלְלוֹת מִשְׁפִּי בְּגִמְיָה (ס"ח:) וְתִרִי קֵלִי מִשְׁמַעֲמִי וְהַמְנֵלָּה זְכוֹר וְשִׁמּוֹר דְּצִיבִיר אֲחֵד גִּלְגֵּלֵמֵרָה מִשְׁאִין הִפֵּה יִכּוֹל לְדַבֵּר וְתֹמֶה שְׁאִין אֲחֵן יִכּוֹל לִשְׁמֹעַ עִי־כֵּי הִיכָל דֵּהֲקוֹלוֹת מִשְׁוֹת כְּגוֹן קוֹל אֲחֵד זְכוֹר וְהִסְטֵ שְׁמֹר אִין אֲחֵן הִיכָלוֹת לִשְׁמֹעַ כֹּל וְקוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל מְחֹלְלוֹת יִי־לֵ דִלִּין מִשְׁוִין לְכֵרִי מִסִּי־הֶם דְּמִשְׁמַעֲמִי אִי־דִי דְחִבִּי־יֵאֵר אִי־גִמְיָי דְּעִי לִישְׁמַעֲמִי נִמִּי הַבְּרַכָּה הִי מְתַרְגֵּם בְּאִחָן אֲלֵפִי שְׁטוֹעִין וְכֵן מִשְׁפָּעָה שֶׁהִן צִעְמָלֵן עוֹנִין אִין שׁוֹמְעִין קוֹל מְבַרְכִּים וְתַפּוּס לִשְׁוֹן אֲחֵרוֹת דֵּהֵא מִתְמַקִּין הֶסֶם קֵלִי מִחַד גְּבֵרָה לֹא מִגִּמְיָי מִשְׁמַעֲמִי כְּגוֹן זְכוֹר וְשִׁמּוֹר מִפִּי הַבְּרוּרָה מְתַרִּי גְבִיר מִשְׁמַעֲמִי מִשְׁמַעֲמִי דְּוִמִּיא דְּזְכוֹר וְשִׁמּוֹר אִי־דִי דְחִבִּי־יֵאֵר וְקוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל מְחֹלְלוֹת מִרִּי מִשְׁוִין וְעוֹנִין מִזֶּה דְּוִמִּיא דְּזְכוֹר וְשִׁמּוֹר מִשְׁמַעֲמִי אִי־דִי דְחִבִּי־יֵאֵר.

אע"ג דספקין צפ
בשלה פקדים (תענית ד' ט: כר' יוס
דמחר ליכא נטילות כפס מנחתא
המנחתא משום דשתי צרכות ואמי
לאלחא צבאר צבאר יומי י"ל הכא אליכא
סכתמא דמחרי דהסכ צפי דקמי ד'
פסמיס ביום אז נמי אפי' לר' יוס
בדמחר הסכ ממחר דקי"ל כר' יוס
באדנא מ"ט פסיי הכי דייח
במנחתא פקדמיס דמחר דמקור לשקיעת
הסכא פקדיס בחפלה חפלה נעילה
דמי: **א** קונינו קנו בנו. אי"ת הי
פאקדמיס מנחתא מאי הצרכת פסיס
צבאר כר' י"ל משום דהוי מחתני
על הוצ' שלא חנא על הניצור ואמר
צפ"ק דתענית (דף יב:) וצפ' בתרא
דמגילה (דף ל:) דצריבעא בתרא
דיומא בעי רחמי דהיינו מנחתא אילך
ואכרע על צרכי אפרוש כפי אל' ה'
צפ' הויא (ברכות נב:) אלף מלו דמי

ר"י אע"ג דאמרינן בפרק
הבבועה רשאי לבבוע עד שיכלה
רוב העוין דכל העונה אמן
ין ברכת כהנים כיון דמשום

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מה שהבטתנו. שתקנים על ידינו כדכתיב ואני אברכם (במדבר 1: 10). לרוב קשי אנצטוויס. שפוטין אנצטוויסיהם שגנברין ולאחר שגמרו סוגרין אגרוף שלהם כשאר בני אדם. קשי אנצטוויסיהם התליות שופטין ופוטטין בהם: אין סקורו. שלם צבור שקורא כהנים שחורו פטיהם לנכר: אמן. של גרסת

מה שהבטחננו יהשקפה ממעון קדשך מן השמים וגו' אמר רב חסדא אין הכהנים רשאים לכוף קישרי אצבעותיהן עד שיחזרו פניהם מן הצבור א"ר זירא א"ר חסדא אין הקורא רשאי לקרות הכהנים עד שיכלה אמן מפי הצבור ואין הכהנים רשאים להתחיל בברכה עד שיכלה דיבור מפי הקורא ואין הצבור רשאים לענות אמן עד שתכלה ברכה מפי הכהנים ואין הכהנים רשאים להתחיל בברכה אחרת עד שיכלה אמן מפי הצבור ואמר רבי זירא אמר רב חסדא אין הכהנים רשאים להחזיר פניהם מן הצבור עד שיתחיל שליח צבור בשים שלום ואינן רשאים לעקור רגליהם ולילך עד שיגמור שליח צבור שים שלום וא"ר זירא אמר רב חסדא אין הצבור רשאים לענות אמן עד שתכלה ברכה מפי הקורא ואין הקורא רשאי לקרות בתורה עד שיכלה אמן מפי הצבור ואין המתרגם רשאי להתחיל בתרגום עד שיכלה פסוק מפי הקורא ואין הקורא רשאי להתחיל בפסוק אחר עד שיכלה תרגום מפי המתרגם אמר רבי תנחום א"ר יהושע בן לוי להמפסיד נבניא צריך שיקרא בתורה תחילה ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי אין להמפסיד רשאי להמפסיד נבניא עד שיגלל ס"ת ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי אין שליח צבור רשאי להפשיט את התיבה בצבור מפני כבוד צבור ואמר רבי תנחום אמר רבי יהושע בן לוי אין הצבור רשאים לצאת עד שיגמול ספר תורה ויניח במקומו ושמואל אמר עד שיצא ולא פליגי והא דאיכא פיתחא אחרינא הא דליכא פיתחא אחרינא אמר רבא בר אהינא אסברה לי דאורי ה' אלהים תלכו בזמן שהכהנים מברכים את העם מה הן אומרים אמר ר' זירא אמר רב חסדא ברכו ה' מלאכיו גבורי כח וגו' ברכו ה' כל צבאיו משרתיו עושי רצונו ברכו ה' כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את ה' בזממך דשבתא מה הן אומרים אמר רבי אסי ישיר המעלות הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו' שאו ידיכם קדש וברכו ה' ברוך ה' מציון שוכן ירושלים הללויה ולימא נמי ביכרך ה' מציון דכתיב בההוא עניינא אמר יהודה בריה דר"ש בן פזי מתוך שהתחיל בברכותיו של הקב"ה מסיים בברכותיו של הקב"ה במנחתא דתעניתא מאי אמרי אמר רב אחא בר יעקב אם עונינו ענו בנו ה' עשה למען שמך מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וגו' למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע וגו' בעניינה

לדכתיב (עזרא ט) ואני יושב משומם עד מנחת הערב ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקריעי בגדי ומעילי ואלקים הלך החירו למצעי רחמי צעידנא דפרסי ידיהו דעת רזון הוא וענו כיצורא אמן כדמשמע ולמלא ולא ידע מאי חזי ליקו קמי כהני צעידנא דפרסי ידיהו ולימא רבון העולמים חלוס חלומי וכו':

מסורת הש"ס

(א) ובר"ף ובר"ש בשם ר' יוחנן
הקורא את המגילה עומד
וכן בטור א"ח סי' קמט ליתא
להק' שתי תיבות ויניח
במקומו וכן גרסא מפרש"י
דהבא דרי' איכא פיתחא וכו'
שלא היה גרסתם הכי ועיין
כצ"י וסמל פ"ש מנחם
על דרך זה. (ב) ע"א.

נורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לעקור וכו'
וכשיכלה הדיבור מפי
הקורא מברכים אשר:

גליון הש"ס

נח' מפני כבוד צבור.
מגילה דף כד ע"ב יומא ע
ע"א גיטין דף ס ע"ב: